

طرح اربیسک و هنر در آثار هنری سده اسلام

دکتر عباس زمانی

استادیار دانشکده ادبیات علوم انسانی
دانشگاه تهران

حجاری مورد استعمال در آرایش . ۱۱ خط ایده‌آل و رابط بعضی لبه‌ها و تشکیل‌دهنده آهنگ اساسی یک ترکیب نقاشی یا حجاری شده . ۱۱ بطور واضح ، روش معمولی خط مشی نقاشان : اربیسک روبنس (Rubens) ، ماتیس (Matisse) وغیره . دایرة‌المعارف هنرهای زیبا . در متون کهن‌فرانسه ، لفت عاریه گرفته شده از ایتالیا اربیسکو ، یک صفت معادل صفت عربی است . . . این عنصر تریینی ، نقاشی شده یا حجاری شده در نقوش کم بر جسته ، معمولاً خودرا در یک سطح واحد می‌گذارد شود؟ . در عین حال این طرح یک موضوع تریینی صرفاً عربی یا اسلامی نیست بلکه قبل از ظهور اسلام نیز در کشورهای مختلف ، بخصوص ایران ، معمول بوده و این مطلب در بررسی ذیل بیان می‌گردد .

— « اربیسک یک موضوع اصلی تریین ، یا ساقه میانی است که در طول آن خطوط خمیمه ، بایک آهنگ مرتب بهم می‌پیچد . اربیسک غالباً برای تریین حاشیه‌های باریک و بلند بکار می‌رود ». .

۱ - Arabesque

۲ - « فرمانروایی مطلق خط عربی ، پیوندی بوجود آورده که تمام دنیا اسلام را بهم مربوط ساخت و عامل‌همی در خلق هر نوع اثر هنری گردید . » ؛ هنر اسلامی تأثیر پرفسور ارنست کونل ، ترجمه مهندس هوشنگ طاهری ، تهران ، ۱۳۴۷ ، ص ۶ .

۳ - به تاریخ عرب فیلیپ حتی ، ترجمه ابوالقاسم پاینده ، تیریز ۱۳۴۴ و فهرست آن مراجمه شود .

۴ - ایضاً هنر اسلامی ، ص ۱۱۹ .

Grand Larousse encyclopédique , T. 1 , Lib- rairie Larousse , Paris VIe , 1960 , p. 514.

L'art musulman , publié sous la direction de Henry Martin , Paris , 1964.

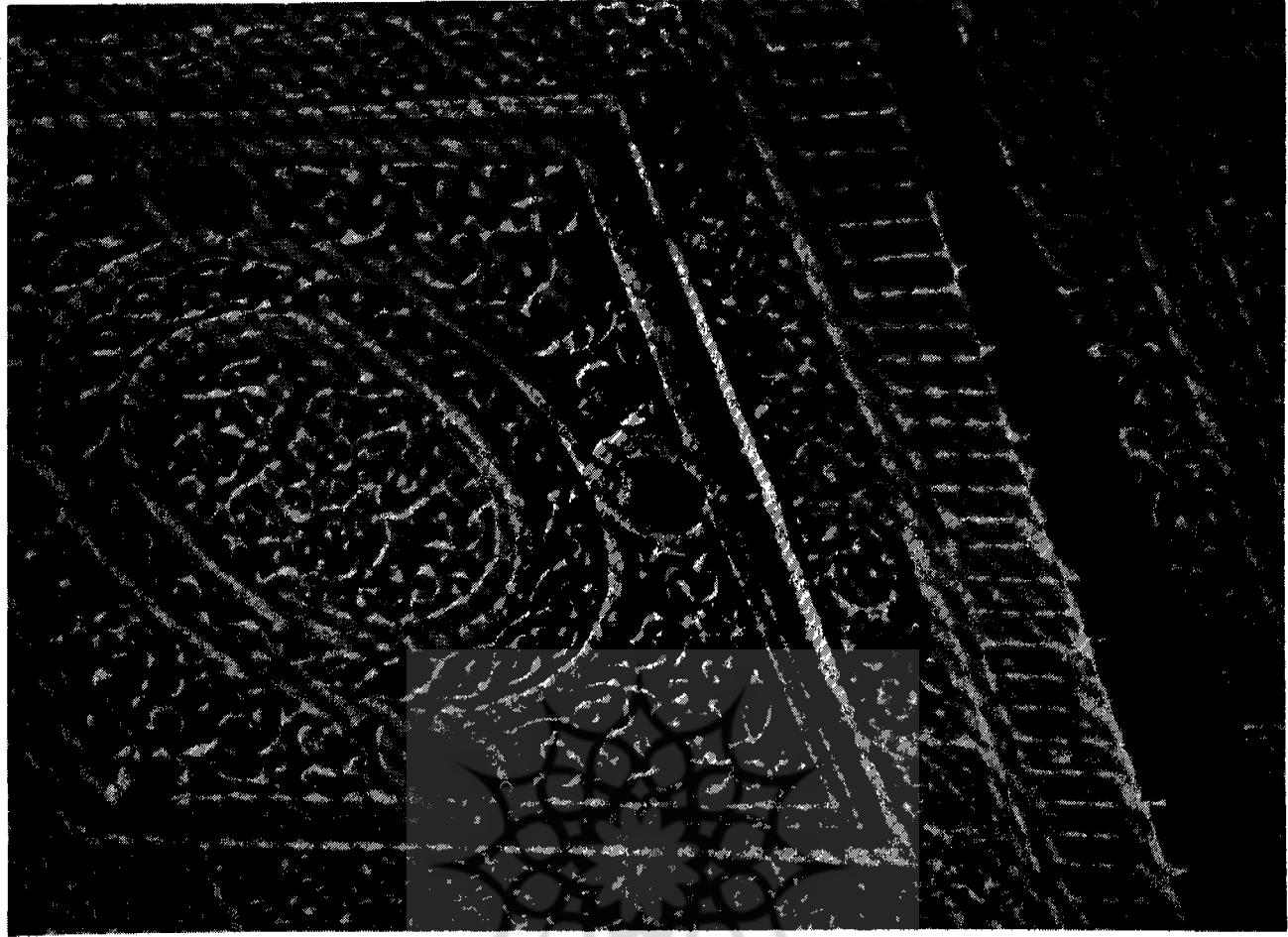
اربیسک^۱ کلمه‌ای فرنگی و اسلیمی کلمه‌ای عربی است که معنی اولی عربی « منسوب به عرب » و معنی دومی اسلامی « منسوب به اسلام » می‌باشد و بنابراین طرح اربیسک و اسلیمی یعنی طرحی که منسوب به اعراب و مسلمانان یا اختراع آنان و یا مورد استفاده آنان است .

این طرح تریینی ، اغلب گیاهی ، تقریباً در همه آثار دوران اسلامی بکار رفته و می‌تواند یک عامل اشتراك و اتحاد هنری در عالم اسلام شمرده و در مقام نظیر مقام خط عربی گذارد شود؟ . در عین حال این طرح یک موضوع تریینی صرفاً عربی یا اسلامی نیست بلکه قبل از ظهور اسلام نیز در کشورهای مختلف ، بخصوص ایران ، معمول بوده و این مطلب در بررسی ذیل بیان می‌گردد :

- الف - معنی و تعریف طرح اربیسک و اسلیمی .
  - ب - سابقه طرح اربیسک و اسلیمی .
  - ج - طرح اربیسک و اسلیمی در آثار اسلامی ایران .
  - د - طرح اربیسک و اسلیمی در سایر کشورهای اسلامی .
- معنی و تعریف طرح اربیسک و اسلیمی .

— کلمه اربیسک و کلمه اسلیمی در تعریفاتی که از طرح آن شده اغلب مرادف بوده و این موضوع می‌تواند مورد قبول باشد زیرا تا اوایل قرن اخیر تاریخ و هنر اسلامی ، توسط بعضی از مورخین ، تاریخ و هنر عربی شمرده می‌شد^۲ . در بعضی از نوشتہ‌ها نیز کلمه اربیسک در کنار کلمه اسلیمی بکار رفته و شاید تصور شده که طرح اربیسک با طرح اسلیمی متفاوت است^۳ .

— « اربیسک نام مؤنث . هنرهای زیبا . زینت نقاشی یا

یک اربیک توریق

بهترین مکان جهت آغاز بررسی تکامل آرایش (Ornament) در اولین مرحله از هنر اسلامی، نمای خارجی (Fassade) قصر المشتی است. بر روی دیوار سمت چپ دروازه، نقوش حیوانات در بین ساقه‌های مو یا دایره‌وار بدنیال هم حجاری شده است، (عکس ۶) در صورتیکه بر دیوار سمت راست دروازه، فقط شکل بنایات مورد استفاده قرار گرفته. کوشش مجدانه‌ای که برای نشان دادن شکل برگ و ساقه تاک بصورت آرایشی (Ornamental) انجام گرفته، بخوبی میتواند نشان دهنده سبک وايجاد «ارابیک» باشد^{۱۰}.

اما دوره غزنوی بظریف کاری در تزیینات نباتی که از شاخه و ساقه‌های متعدد تشکیل می‌شد امتیاز خاصی داشته و با توازن و تناسب بسیار دقیقی که نمونه کاملی از ابداع و قدرت نهائی در کشیدن اشكال «ارابیک» است آنها نمایش داده است^{۱۱}.

... همچنین کوزه‌های ترشی و مربا ساخته‌اند که اغلب شاهوار است (لوح ۱۰۱). در شانه این ظرفها نیز ردیف جانوران خیالی نقش کرده و در گردن آنها خطوط کوفی شبیه

— «نشان دادن طرحی که این نوار، در تشکیل یک مجموعه پیچیده و منطقی، سر درهم و بهم پیوسته، جائی که چشم دوست دارد خود را گم کند و بازیابد، تعقیب خواهد کرد: اولین هم وغم طراح اربیک می‌باشد^{۱۲}».

— «در اینجا از تذکر درباره یکی دو کلمه که بگران و در تمام فصول کتاب آمده ناچار است. مترجم برای کلمه Arabesque که در اصطلاح هنری مغرب زمین بطرح تزیینی مرکب از نقوش هندسی و گل و برگ متقاطع اطلاق می‌شود، در فارسی اصطلاح مناسب نیافت و ناچار ترجمه عربی آن را که اشكال توریقی است بکار بردی است، ... . این اصطلاح خیلی تزدیک است بآنچه در ایران «گل و بت» می‌کویند^{۱۳}».

— «بالاخره اربیک بعنوان یک طرح نباتی آنچنان غلبه می‌کند که بصورت مفرد، بشکل پیچک یا بت، برگ شبدر، نخل یا گل سرخ در یک تکرار پایان ناپذیر ادامه می‌یابد. سرستونها نیز با اربیک تزیین می‌شوند و نوشته‌های حواشی بر زمینه‌ای پوشیده از طرحهای اسلیمی ایجاد می‌گردد... .

گردن میکنند. گلها و غنچه‌ها را دربرمیگیرند و میان کلیه اجزاء و ریزه کاریهای اثر هنری یکنوع نظم و هم‌آهنگی ایجاد میکنند. البته اسلیمی‌های مجرا هم مانند اسلیمی‌ماری وجود دارد. اسلیمی‌ماری نمودار و کنایه‌ای است از حرکت پر پیچ و خم مار — اسلیمی‌های مجرا گردش نمیکنند و بیکدیگر نمی‌بینند اما در اثر هنری جابجا تکرار میشوند و تکرار آنها برای هدایت چشم است. برای آنست که یکنوع تعجیل و هم‌آهنگی میان اثرهای میان اثرهای بیایم^{۱۴}.

— «اسلامی ۱ — Eslim [= اسلامی ← اسلامی] (ص نسب امر.) ۱ — از طرحهای اساسی و قراردادی هنرها تزیینی ایرانی، مرکب از پیچ و خمهای متعدد که انواع مختلف آن، با شباهت بعناصر طبیعت مشخص می‌گردد. ۲ — نوعی خط در قدیم^{۱۵}.

— «اربیک، صفت مختص (خاص، مخصوص) با عرب، عرب‌پسند (Paint. et Sculpt.) نام مؤنث شاخ و برگ واشکال نفشنی بهم پیچیده بسبک اعراب^{۱۶}.

از مجموع تعریفهای فوق الذکر نتایج ذیل استنباط می‌شود:

۱ — اربیک غالباً یک موضوع تزیینی گیاهی و به عبارت دیگر نمودار طرح درخت و یا ساقه‌ها و شاخه‌های آن است که در طول خود یک مجموعه پیچیده، سردهم و پیوسته و در عین حال منطقی و هم‌آهنگ را القاء می‌کند و در این صورت منشاً گیاهی دارد.

۲ — اربیک یک موضوع تزیینی قراردادی، تجریدی و انتزاعی و در حقیقت نتیجه تخیل و تصور هنرمند و یا دوستداران هنر است.

Georges Marçais, L'art musulman, Paris, 1962, p. 70-71.

۸ — راهنمای صنایع اسلامی تألیف دکتر س — م — دیماند، ترجمه دکتر عبدالله فریار، تهران، ۱۳۴۶، ص ۱۸.

۹ و ۱۰ — هنر اسلامی تألیف پرسور ارنست کونل، ترجمه مهندس هوشنگ طاهری، تهران، ۱۳۴۷، ص ۱۷۱ و ۲۳.

۱۱ — صنایع ایران «بعد از اسلام» تألیف دکتر زکی محمدحسن، ترجمه محمدعلی خلیلی، تهران، ۱۳۲۰، ص ۲۸۶.

۱۲ — شاکارهای هنر ایران، تألیف پوب، ترجمه دکتر خانلری، تهران، ۱۳۳۸، ص ۸۳.

۱۳ — جلد دوم تاریخ عمومی هنرهای مصور، تألیف استاد علینقی وزیری، تهران، ۱۳۴۰، ص ۲۰۶.

۱۴ — جزو شماره ۱ شناخت هنرهای تزیینی ایران، نوشته خانم دکتر سیمین داشبور، تهران، ۱۳۴۴، ص ۷.

۱۵ — فرهنگ فارسی دکتر محمد معین، تهران، ۱۳۴۲، ص ۲۷۳.

۱۶ — فرهنگ فرانسه — فارسی سعید نفیسی، جلد اول، تهران، ۱۳۳۹، ص ۸۸.

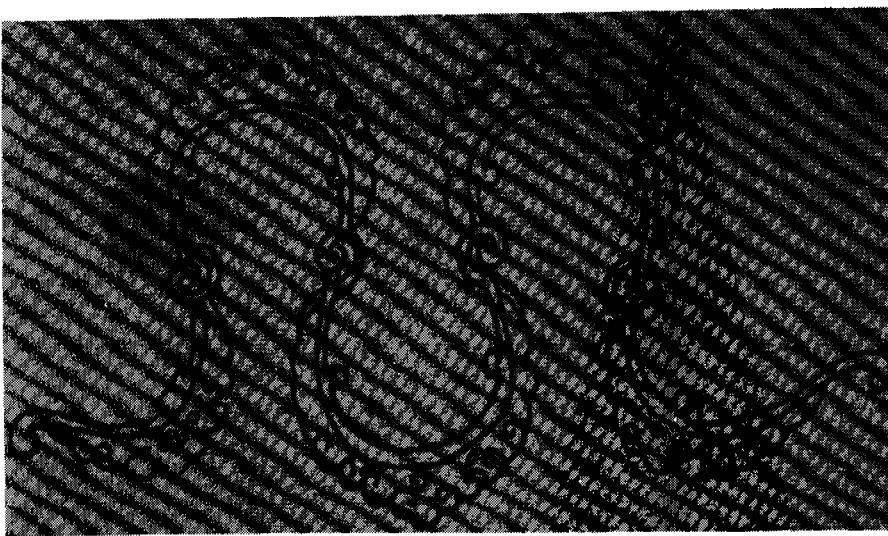

یک اربیک طوماری از دوره ساسانی

آنچه در بنایها بکار می‌رفت نوشتهداند و دور تنۀ ظرف بخطوط اسلامی آراسته است^{۱۷}.

— «طرحهای اسلامی اساساً نمودار طرح درختان است باهمه پیچ و خم و شاخ و برگشان که تجرید یافته — خلاصه شده — و بصور قراردادی درآمده است. گاه اسلامی‌ها نموداری هستند از حرکت هیجان‌آور و دارای انحنای بدن مار (اسلامی‌ماری) و گاه ترکیبی از خطوطی که یادآور خرطوم فیل است. گرددش موزون طرحهای اسلامی با انحنای‌های مداوم، همه جزئیات نقوش از قبیل برگها و گلها و غنچه‌هارا دربرمیگیرد و یک نوع هم‌آهنگی و نظم را میان اجزاء اثر هنری برقرار می‌سازد. طرح درختهای مو و انار و انجیر و نخل و برگهای کنگر و مو بیش از درختان و برگهای دیگر در اسلامی مورد استفاده قرار می‌گیرند^{۱۸}.

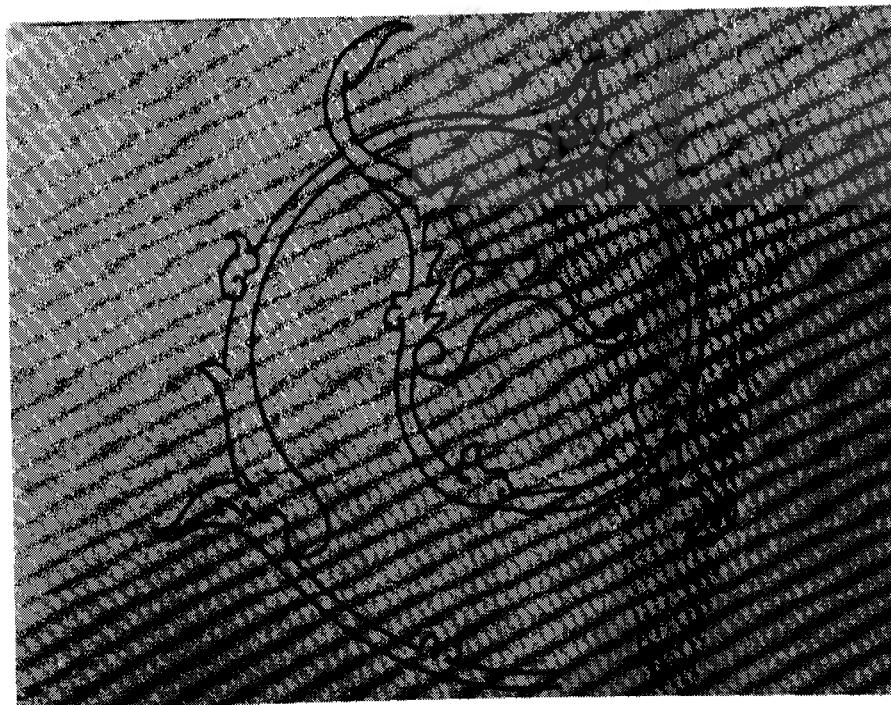
— «لغت اسلامی مقلوب کلمه اسلامی است . . . بطور کلی اسلامی طرحی است انتزاعی از یک درخت با تمام پیچ و خمهایش نابرابر طرحی است قوی و خشن از خطوط سیالی که با بندهای متناسب بیکدیگر می‌بینند و غالباً در سرتاسر اثر هنری

یک اربک ماری

اربک‌های خرطوم فیلی

یک اربک دهن ازدرا

دانسته‌اند.

ژرژ مارسنه مؤلف کتاب هنر اسلامی بعضی از اقسام آن را منبع از تریینات هلنی (یونانی) ذکر کرده است: «اما، از طرف دیگر، یادداشت می‌شود نقش اصلی که گل‌فاطمی، بخصوص گل مربوط به مسجدالحاکم، با رشته نازک به ساقه نسبت‌مند است. عنصر اساسی حاشیه‌تریینی هلنی که از آن اربیسک ناشی می‌شود^{۱۸}». در دایرة‌المعارف بزرگ لاروس اربیسک منسوب به امپراطوری روم و تجدید حیات یافته در دوره رنسانس ایتالیا شمرده شده است: «تفاشان و حجاران پمپئی حاشیه‌های اطاق‌ها و جرزهای درها را به اربیسک محدود کرده‌اند. این زینتها می‌باید با رنسانس ایتالیا دوباره معمول شده باشد»^{۱۹}.

خانم دکتر سیمین دانشور استاد دانشگاه تهران طرح اربیسک را بدوره ساسانی نسبت داده است: «هنرشناسان اروپا این طرحها را عربیسک می‌نامند که اصطلاح درستی بنظر نمی‌آید چرا که این طرحها عربی نیست. واینکه بطرحهای اسلامی معروف شده است از این نظر است که هنرمندان دوران اسلامی این نوع طرحها را که از زمان قدیم در ایران ساقه داشت ترجیح دادند و تکرار کردند چرا که این طرحها منافاتی با منع مذهبی موجودات جاندار نداشت. قدمت این نوع طرحها بزمان ساسانی می‌رسد»^{۲۰}.

دکتر دیماند مؤلف کتاب راهنمای صنایع اسلامی اربیسک طوماری را مربوط بدوره ساسانی می‌شمارد: «دراینجا یکی از خصائص عمده اشکال توریقی صنایع اسلامی یعنی ترکیب و تلفیق نیم برگ نخل و شاخه‌آن مشاهده می‌شود. نقوش طوماری برگ نخل و طرحهای مشابه دوره ساسانی سرمشق و نمونه آثار وابسته اولیه دوره اسلامی قرار گرفته است که در قصر المشتی و منبر مسجد قیروان و سرستون مرمر سوریه (شکل ۵۱) مشاهده می‌شود»^{۲۱}.

ظاهرآ خبر دایرة‌المعارف بزرگ لاروس و نظر خانم دکتر سیمین دانشور و گفته دکتر دیماند منافاتی با یادداشت ژرژ مارسنه ندارد زیرا امپراطوری روم، طبق نوشته‌های موجود، وارث سنتهای یونان باستان بوده و هنر ساسانی، در نظر عده‌ای از مورخین هنر، از روشهای هنر هلنی متأثر شده است ولی

۱۷ - جزوء شماره ۱ شناخت هنرهای تریینی ایران، نوشتۀ خانم دکتر سیمین دانشور، تهران ۱۳۴۴، لوحة ۵ و ۶.

۱۸ - G. Marçais, *L'art musulman*, Paris, 1962, p. 75.

Grand Larousse encyclopédique, T. 1, Librairie Larousse Paris VIe, 1960. p. 514. - ۱۹

- ۲۰ - ایضاً جزوء شماره ۱ شناخت هنرهای تریینی ایران، ص ۷.

۲۱ - راهنمای صنایع اسلامی تألیف دکتر س - م - دیماند، ترجمه دکتر عبدالله فریار، تهران ۱۳۴۶، ص ۳۴.

۳ - اربیسک با اینکه غالباً یک موضوع تریینی گیاهی است از طرح جانوران نیز غافل نیست و خود یا اعضاء بدن آنها را، که دارای پیچ و خم است، مورد توجه قرار می‌گیرد و یا جانوران را در از بدن مار و خرطوم فیل الهام می‌گیرد و یا جانوران را در پیچ و خمهای گیاهی خود قرار می‌گیرد.

۴ - اربیسک از نقوش هندسی نیز استفاده می‌کند و در واقع صرفاً به اشکال پایان ناپذیر گیاهان یا بندها و قطعات متصل و منفرد آنها اکتفا نمی‌کند و به عبارت دیگر بموضع خاصی نظر ندارد بلکه می‌خواهد که چشم در آن بلند و خود را کم کند و بازیابد.

۵ - اربیسک وقتی گیاهی است به ساق و برگ مو، کنگر، انار، نخل و انجیر بیش از گیاهان دیگر توجه دارد ولی گیاهان نازک و گل‌وبته‌های دیگر، بطرز نسبه طبیعی و یا استیلیزه، را نیز فراموش نمی‌کند.

۶ - اربیسک طرحی است که در کلیه رشته‌های هنری: تریینات معماری، حجاری، تقاشی، فلزکاری، منبت‌کاری، بافت‌گی وغیره بکار می‌رود و اشیاء مختلف را زیبا می‌کند و واقعاً در معرض دید همه مردم قرار دارد و به آنان لذت می‌بخشد.

با توجه به راتب بالا می‌توان اربیسک و اسلیمی را به چهار دسته اصلی تقسیم نمود:

اول اربیسک توریقی (شکل ۱) که غالباً از برگهای متصل و یا ساقه‌های نازک گیاهی صورت می‌گیرد و این برگهای متصل و ساقه‌های نازک می‌تواند ساده و یا پیچیده باشد، بدور خود به پیچد و یا حلقه زند، هم را قطع کند و یا از زیر هم رد شود.

دوم اربیسک طوماری (شکل ۲) که با یک ساقه قابل انعطاف گیاهی بی‌پایان و یا مختوم القاء می‌گردد و این ساقه در چپ و راست حلقه نیم حلقه می‌شود و در هر چهار چوب راست خود شکلی شبیه S نشان می‌دهد.

سوم اربیسک ماری (شکل ۳) که احتمالاً از بدن مار الهام گرفته و تقریباً شبیه اربیسک طوماری است ولی منفرد و غیرمتصل است.

چهارم اربیسک خرطوم فیلی (شکل ۴) که شبیه خرطوم فیل می‌باشد و بیک یا دوسر ختم می‌شود و وقتی دارای دوسر است اسلیمی دهن از دری نیز نامیده می‌شود.^{۲۲}

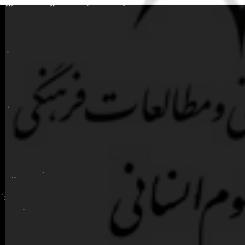
سابقه طرح اربیسک و اسلیمی.

این موضوع تریینی به یک طرح عربی و اسلامی مشهور شده وظاهرآ می‌باید از ابداعات دوران اسلامی باشد ولی این طرح پیش از ظهور اسلام کم و بیش بکار می‌رفته و بعضی از نویسنده‌گان نیز به این مطلب اشاره کرده و هر یک آن را رایج در یک کشور

یک سنجاق فارزی منسوب به نیمه دوم هزاره دوم قبل از میلاد از لرستان بست آمده است. گل مدور این سنجاق عبارت از دایره وسط و حلقة پهن دور آن می باشد. در حلقة پهن دو شخص در طرفین، یک بزرگ پائین و یک کله شاخدار در بالا نقش شده است. از جلو انگشتان پای چپ شخص طرف چپ و از جلو انگشتان پای راست شخص طرف راست یک گیاه استیلیزه جستن می کند. گیاه سمت چپ به صورت دوشاخه است که شاخه راست پس از یک خمیدگی در جهت سینه شخص صعود می کند و در انتهای شکل یک نیم برگ بخود می گیرد. شاخه چپ پس از صعود در طرفین خود دو جفت برگچه سه لبی می دهد و در جلو صورت شخص و انتهای خود به شکل گردان دراز و سرمه غی در می آید. گیاه سمت راست نیز به صورت دوشاخه است ولی شاخه سمت چپ پس از یک انحنای بشاخه سمت راست وصل می شود و بشاخه سمت راست پس از صعود در طرفین خود یک جفت برگچه سه لبی و میوه ای بشکل انار می دهد و متقارن با گیاه سمت چپ به شکل گردان دراز و سرمه غی در می آید. درین این دو سرمه غی و زیر کله شاخدار یک جفت مار زینت گل سنجاق را تکمیل می کند و نشان می دهد که دونوع اسلیمی: گیاهی و ماری، در آن بکار رفته است.^{۲۹}

یک حاشیه آخری لعابدار از شوش بست آمده و فعلاء در موزه لوور است. در بالا و پائین این حاشیه که مربوط به دوره هخامنشی (۳۳۰ - ۵۰۹ ق.م) است یک ساقه نازک

یک ظرف سفالی از شوش (هزاره چهارم قبل از میلاد) که یک گیاه استیلیزه را نشان می دهد

می باید یادآور شد که، اگر ارسک را اتصال برگها و شکل استیلیزه گیاهان بدانیم، این موضوع تزیینی در زمانهای قدیمتر از عصر یونان باستان نیز در اغلب کشورهای متمدن معمول بوده است:

۱ - مصر: یک حلقة منسوب به عهد سلسله ۱۲ (۲۰۰۰ - ۲۲۱۲ ق.م) موجود در موزه قاهره دارای چهار شبکه گلچهار پر است که از پرهای طرفین نه شاخه بسیار نازک جستن می کند و گلهای پنج پر و برگها و غنچه های کوچک می دهد.^{۳۰}

۲ - بین النہرین: یک صحنه از جلوس آشور بانی پال (۶۶۹ - ۶۲۶ ق.م) نشان داده شده است. در بالای سر او دوساقه استیلیزه مو در مقابل هم قرار گرفته و در طرفین خود برگها و خوش های انگور می دهد. این دوشاخه مو از دو درخت استیلیزه که در طرفین صحنه است جستن می کند و انتهای هر یک در دو طرف حلقة می شود.^{۳۱}

۳ - یونان: یک سر ستون کرتی، منسوب به هنر یونان و قرن چهارم پیش از میلاد و موجود در موزه ملی آتن، در پائین برگ کنگر و در بالا اسلیمی های خرطوم فیلی یا دهن از دری نشان می دهد. شاخه های اسلیمی از بین برگ های کنگر رسته و بلا فاصله دوشاخه شده و هر شاخه در انتهای دور خود حلقة گردیده است.^{۳۲} در پایه یک سر ستون منسوب به دوره هلنی (از زمان اسکندر تا غالباً روم برویونان) نیز اسلیمی دیده می شود. این پایه با یک حلقة تزیینی مزین شده و این حلقة تزیینی عبارت از دونوار باریک در طرفین و یک اسلیمی طوماری در وسط است. این اسلیمی در خمیدگیهای خود گلهای شش پر و برگ های ریز می دهد.^{۳۳}

۴ - روم شرقی: یک جمعه عاج منسوب به هنر بیزانس یک صحنه جدال را نشان می دهد. حاشیه این جمعه که در موزه کلونی (Cluny) است با یک اسلیمی، که از دوساقه نازک تشکیل شده، مزین گردیده است. این دوساقه به صورت دوازده هم را قطع می کند و در آن دوازده موضوعات تزیینی از قبیل گلهای و ستاره ها و حتی سر انسان بچشم می خورد.^{۳۴}

۵ - ایران: یک گیاه استیلیزه در بدنه یک ظرف سفالی منسوب به شوش ۱ (هزاره چهارم ق.م) دیده می شود. (شکل ۵). این گیاه عبارت از ساقه ای است که پنج جفت برگ استیلیزه، شبیه برگ خرما، از طرفین آن جستن می کند.^{۳۵} یک جام سفالی، که از تپه سیلک کاشان بست آمده و منسوب به زاره چهارم قبل از میلاد گردیده، با موضوعات گیاهی و هندسی تزیین شده است. تزیین گیاهی آن عبارت از یک ساقه نازک است (شکل ۶) که در طرفین آن پنج جفت برگ وجود دارد و انتهای این برگها حلقة می شود.^{۳۶} در سفالهای بست آمده از تپه قبرستان سکرآباد، واقع در دشت قزوین، نیز نقش این گیاه به فراوانی مشاهده می گردد.

راست : یک جام سفالی از په سیلک‌کاشان (هزاره چهارم قبل از میلاد)
که یک گیاه استیلیزه را نشان میدهد

چپ : گل یک سنجاق منسوب به ۸۰۰ سال قبل از میلاد که از فرستان بدست
آمده و یک اربک توریقی را نشان میدهد

پائین : برگ‌کنگره‌بری ورنگ شده در تالار بزرگ کاخ بیشاپور منسوب
به زمان شاپور اول ساسانی (۳۷۳-۴۱ م. م.)

W. Stevenson Smith, *The Art and Architecture of ancient Egypt*, London, 1958, p. 79 A. — ۲۲

Henry Frankfort, *The Art and Architecture of The Ancient Orient*, London, 1958. PL. 114. — ۳۳

Histoire générale de l'art, Flammarion, Paris, 1950, p. 166. — ۲۴

Idem, *Histoire générale de l'Art*, p. 180. — ۲۵

Idem, p. 278. — ۲۶

A. U. Pope, *A Survey of Persian Art*, T. 4, London, PL. 4. — ۲۷

Edith Porada, *Iran ancien*, Paris 1963, p. 17, Fig. 6 a. — ۲۸

A. Godard, *L'art de l'Iran*, Paris, 1962, p. 44, Fig. 41. — ۲۹

بارچه پشم و ابریشم منسوب به قرن پنجم و ششم هجری که اربیک‌های مختلف را نشان می‌دهد

و برگجه‌های چتری می‌دهد^{۳۰}. شبیه این اسلیمی توریقی در سنجاق طلای کنده کاری شده‌ای، که از لرستان بدست آمده (شکل ۷) و منسوب به ۸۰۰ سال قبل از میلاد گردیده، نیز وجود دارد^{۳۱}.

یک ظرف نقره منسوب به دوره اشکانی (۲۲۴ م. - ۲۵۰ ق.م.) و موجود در موزه برلن با شیارهای شعاعی مزین شده و درین شیارها ساقه‌های نازک مو از پائین بطرف لبه مجسم شده است. این ساقه‌های استیلیزه در چپ و راست برگها و خوش‌های انگور داده و می‌تواند جزء اسلیمی‌های طوماری محسوب شود^{۳۲}. در ظرف دیگری، که شبیه ظرف مزبور است، ساقه‌های گیاه استیلیزه با پیچیدن و حلقة شدن خود برگها و میوه‌های گوناگون داده و بعضی از آنها به اسلیمی دهن ازدری و کل نیلوفر ختم شده است^{۳۳}.

یک ظرف برتری منسوب به دوره ساسانی (۶۵۱ - ۲۲۴ م.) در موزه برلن موجود بوده و ترتیب آن به سه قسمت شده است:

اول دایره مرکزی که در وسط آن یک بنای گبددار و در زیر آن بنا یک جفت بال برافراشته، نظیر ترین تاج خسروپریز (۶۲۸ - ۵۹۰ م.)، نقش شده است. بالا و پائین این جفت بال برافراشته با اسلیمی‌های ظریف مزین و در طرفین بنای مزبور ساقه‌های نازک گیاهی حک شده است. این ساقه‌های نازک، که بمچپ و راست می‌پیچد و در خمیدگی‌های خود گل و برگ می‌دهد، می‌تواند جزء اسلیمی‌های طوماری محسوب شود.

دوم لبه ظرف که با یک نوار باریک مشخص و در آن یک اسلیمی نازک طوماری حکاکی شده است.

سوم منطقه میانی که مرکب از ۲۲ طاق‌نمای دارای قوس هلالی است:

در ۱۱ طاق‌نما یک موضوع گیاهی متقارن در طرفین یک محور قرار گرفته است.

در ۳ طاق‌نما یک ساقه گیاهی نسبت راست وجود دارد.

در ۱ طاق‌نما یک ساقه، که شبیه ساقه‌های سه‌طاق‌نمای مزبور است، بدور یک میله نازک می‌پیچد.

شرح عکس صفحه مقابل:

راست: بشقاب سفالی منسوب به قرن سوم هجری که اربیک توریقی را نشان می‌دهد

چپ: کاسه‌ای از آق‌کند که اربیک خرطوم فیلی یا دهن ازدری را نشان می‌دهد

پائین: گنج‌بری ستون مسجد جمعه نائین که ساقه و برگ و خوش‌های استیلیزه را نشان می‌دهد

A. U. Pope, A Survey of Persian Art, V. 4, -۳۰
PL. 19 c.

Idem. PL. 114. -۳۱

Idem. PL. 138 A. -۳۲

Idem. PL. 137 B. -۳۳

طوماری زیبائی است که در چپ و راست خود بر گچهای سه لبی می‌دهد.^{۴۳}

مسجد جمعه نائین – گچ کاران ایرانی مهارت خود را در گچبریهای این مسجد، مورخ ۳۵۰ هجری، بخصوص محراب و ستونهای تزدیک محراب آن به ثبوت رسانیده‌اند. این گچبریها از اشکال هندسی و گیاهی جالب توجه تشکیل یافته و در موضوعات گیاهی شاخ و برگ‌های کوچک و بزرگ و برگ کنگرهای استیلیزه و پیچیده ایجاد گردیده است.^{۴۴} در سطح ستونها نوارهای بافته شده گچبری و از تقاطع آنها کثیر الاضلاعهای القاء گردیده و سپس در محور عمودی این اشکال هندسی ساقه‌های نازکی، که در چپ و راست خود برگ‌های مو و خوش‌های انگور داده (شکل ۱۱)، نشان داده شده است.^{۴۵}

پارچه‌شم و ابریشم – این پارچه که فعلاً در موزه بافت‌گی ایالت کلمبیا می‌باشد با رنگ قرمز و سبز و نقوش هندسی، حیوانی و گیاهی مزین شده است. در این پارچه، که بقرن پنجم و ششم منسوب است، ابتدا کثیر الاضلاعهای منتظم و غیرمنتظم و مقاطع با نوارهای ساده صورت گرفته و سپس در داخل کثیر الاضلاع منتظم، از مرکز بطرف محیط، چهار موضوع اصلی بکار رفته است (شکل ۱۲).

۱ - دو گل چهارپر که رویهم قرار گرفته و یک گل مرکب بشکل ستاره هشت‌پر نشان می‌دهد.

۲ - یک ستاره هشت پر که از قرار گرفتن دو مربع در روی هم شکل گرفته است.

۳ - هشت ساقه نازک گیاهی که از هشت رأس ستاره هزبور شعاع می‌گیرد و در طرفین شاخکها و برگ‌های متقارن می‌دهد و چهار جفت حیوان استیلیزه را دربر می‌گیرد. چهارساقه، در پائین، اسلیمی‌های خروم فیلی با دهن ازدری می‌دهد. اسلیمی‌های خروم فیلی با دهن ازدری می‌دهد. در داخل کثیر الاضلاع غیرمنتظم نیز یک درخت استیلیزه.

Idem. A Survey of Persian Art, PL. 237. – ۴۶
Iran Parthes et Sassanides par R. Ghirshman, Paris, 1962, p. 140, No. 178, 179. – ۴۷

Idem. A Survey of Persian Art, Pl. 171 H. – ۴۸
شاهکارهای هنر ایران، تالیف پوب، ترجمه دکتر خانلری، تهران ۱۳۳۸، ص ۶۴، لوحة ۴۱. – ۴۹

۴۸ - شاهکارهای هنر ایران، ص ۸۷، لوحة ۴۸ .
۴۹ - ایضاً ص ۸۶ ، لوحة ۴۷ .
۴۰ - ایضاً ص ۹۷ ، لوحة ۵۸ .
۴۱ - ایضاً ص ۹۸ ، لوحة ۵۹ .

A. U. Pope, A Survey of Persian Art, V. 4, PL. 259 A.

Idem. A Survey of Persian Art, PL. 259 A. – ۴۴ و ۴۵
265, 266, 267.

در ۷ طاق‌نما یک شاخه نازک بمچب و راست می‌بیچد و برگ‌های کوچک و بزرگ می‌دهد.

می‌توان اسلیمی‌های ۱۵ طاق‌نما اول را توریقی و اسلیمی‌های ۷ طاق‌نما دیگر را طوماری نامید.^{۴۶}

در تالار بزرگ کاخ بیشاپور منسوب به زمان شاپور اول (۲۷۲ - ۲۴۱ م.)، شصت و چهار طاق‌نما، که هر یک به چند حاشیه تربینی محدود است، ساخته شده و در بالای آنها نقوش برگ کنگرهای گچبری و نقاشی ایجاد گردیده است. این برگ‌های کنگرهای به چپ و راست خود می‌بیچد (شکل ۸) و شکل زیبائی از اسلیمی طوماری نشان می‌دهد.^{۴۷} نظیر این اسلیمی در گچبریهای کاخ تیسفون نیز بدست آمده ولی در آنجا بجاگی برگ کنگرهای نیم پالمتها چهارلبی بکار رفته است.^{۴۸}

یک تنگ مفرغی به دوره ساسانی منسوب و توسط پرسور پوب از یک طرف با لیوان سفالی شوش (هزاره چهارم قبل از میلاد) و از طرف دیگر با ظرف دوره سلجوقی (قرن ۵ و ۶ هجری) مربوط شمرده شده است. پایه این ظرف با نقش وارونه گلبرگ سدر و بدنه آن با خطوط پیچ و خمداری، احتمالاً نی، مزین گردیده و با اسلیمی‌ماری قابل مقایسه است.^{۴۹}

طرح ارسیک و اسلیمی در آثار تاریخی اسلامی ایران.

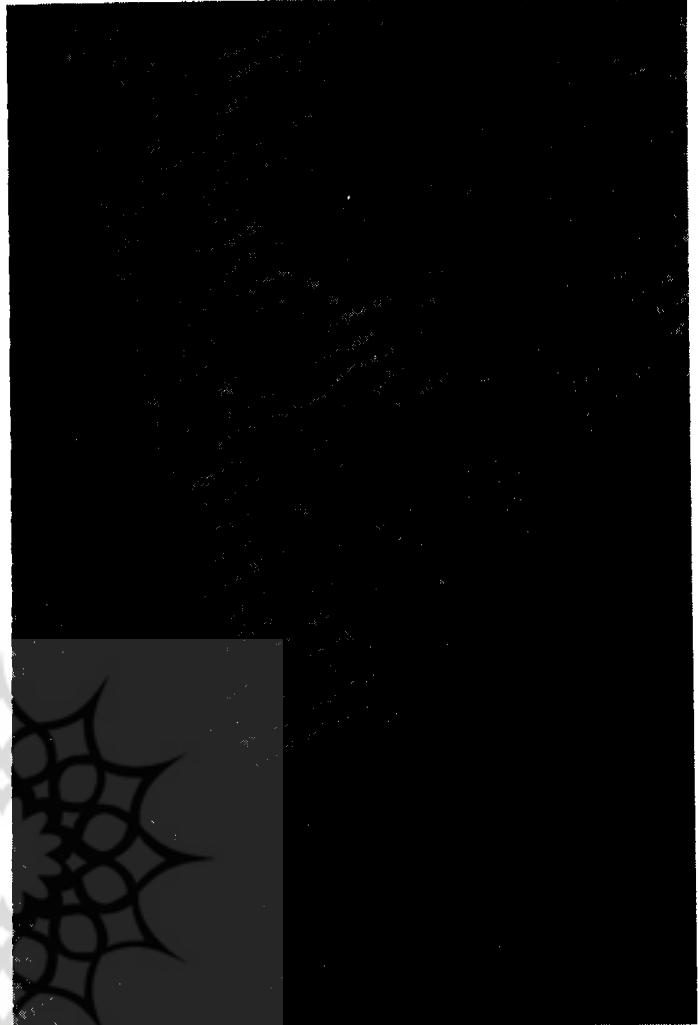
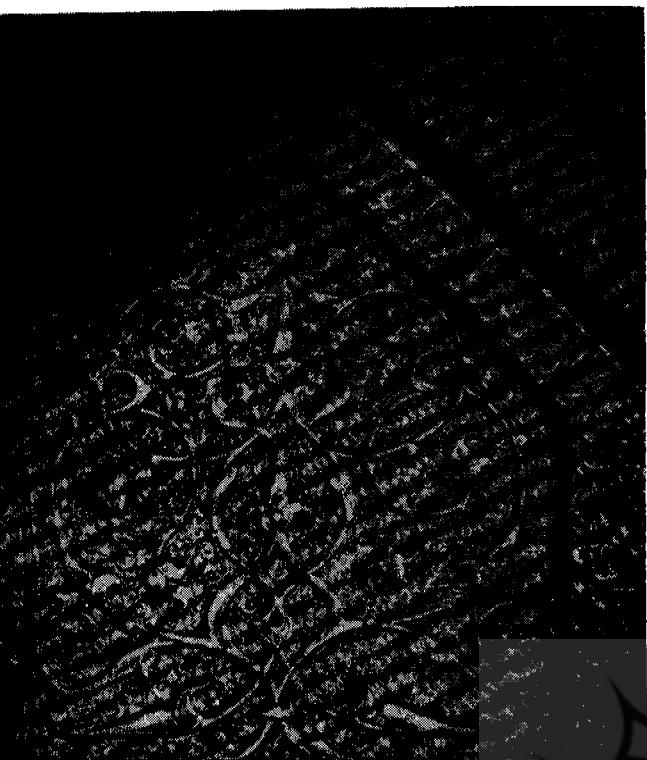
این طرح از آغاز دوران اسلامی تا زمان حال تقریباً در کلیه آثار ورشتهای هنری ایران مورد توجه بوده و صدھا اثر هنری مربوط به کاشیکاری، گچبری، نقاشی، حجاری، بافت‌گی، فلز کاری، سفال‌سازی، هنبت‌کاری وغیره را مزین کرده است که از بین آن عده کثیر تعداد قلیلی ذیلاً یادداشت می‌شود:

بشقاب سفالی منقوش - این بشقاب به قرن سوم هجری منسوب است و در وسط آن یک مربع و در خارج هر یک از چهار ضلع مربع یک قوس جناغی نقش شده است (شکل ۹). در داخل هر یک از چهار قوس یک ساقه نازک گیاهی، که در یک طرف برگ داده است، بدور خود پیچیده و یک اسلیمی توریقی را نشان می‌دهد.^{۵۰}

کاسه‌ای از نیشاپور - این ظرف منسوب به قرن چهارم هجری و در موزه هنر و پلیتین امریکا است. در قسمت مرکزی آن یک اسلیمی توریقی متداخل بچشم می‌خورد.^{۵۱}

کاسه‌ای از آق کند - این ظرف نقش کنده و رنگارنگ منسوب به قرن پنجم هجری موجود در موزه هنر های زیبائی بستان است و یک اسلیمی خروم فیلی یا دهن ازدری (شکل ۱۰) را نشان می‌دهد.^{۵۲} در ظرف دیگری از همین محل و همین زمان یک اسلیمی دهن ازدری، در اطراف یک مرغ، نقش شده است.^{۵۳}

مسجد جامع شیراز - لبه قوس محراب این مسجد، مورخ ۲۶۲ هجری، با گچبری مزین شده و از جمله تربینات اسلیمی

راست : کاشی‌های مینائی منسوب به قرن هفتم هجری شهر کاشان که اربک‌های مختلف را نشان می‌دهد
چپ : محراب کاشی منسوب به قرن هفتم هجری شهر کاشان که اربک‌های خرطوم فیلی یا دهن‌ازدری و توریقی را نشان می‌دهد
پائین : نقش روی کاشی مسجد کبود تبریز مورخ ۸۷۰ هجری که اربک توریقی را نشان می‌دهد

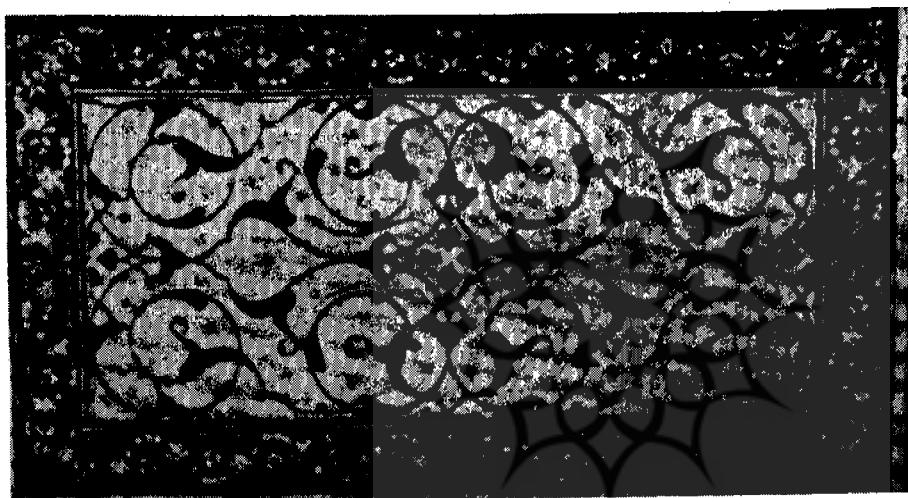

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتوال جامع علوم انسانی

قالیچه جانمایی منسوب به اواسط قرن دهم هجری که چهار نوع اربیک را نشان می‌دهد: اربیک‌های توریقی در داخل طاق‌نما، اربیک‌های ماری در روی اربیک‌های توریقی، اربیک طوماری که در طرفین طاق‌نما است و اربیک خرطوم‌فیلی یا دهن‌ازدی که در بالین و در حاشیه عریض القاء گردیده است

اربیک در روی جلد یک کتاب مورخ
۹۶۸ هجری

اربیک در روی جلد یک کتاب مورخ
۹۴۷ هجری

ختم می شود و در قسمت دوم یک اسلیمی نازک حروف کتیبه را بهم می پیوندد^{۴۵}.

محراب کاشی - این محراب در قرن هفتم هجری در کاشان ساخته شده است. در داخل این محراب یک طاق نما با قوس خباغی القاء و در آن یک اسلیمی گیاهی مرکب و متداخل، که در طرفین منقارنا شاخه های می دهد، نقش شده است (شکل ۱۳).

بعضی از بر گهای این اسلیمی پیکان شکل است و بعضی دیگر بیک بر گچه سه لبی ختم می گردند. در خارج جناحهای قوس این طاق نما نیز دو اسلیمی، از همان مایه اسلیمی داخل، القاء گردیده و زمینه محراب با ساقه های نازک گیاهی، که نوعی اسلیمی توریقی است، پر شده است^{۴۶}. پرسور پوپ در مورد

۴۵ - ایضاً شاهکارهای هنر ایران، ص ۱۱۳ لوحة ۷۴.

۴۶ - ایضاً ص ۱۰۸ لوحة ۶۹.

۴۷ - ایضاً شاهکارهای هنر ایران، ص ۱۱۹، لوحة ۸۰.

که در طرفین خود دو اسلیمی طوماری می دهد و در بالا یک اسلیمی دیگر را دربر می گیرد، نقش شده است.

درین نوارهایی که اضلاع کثیر الاصل اعها را می سازد نیز یک ساقه نازک، که در چپ و راست بر گچه هایی دارد، بچشم می خورد^{۴۸}.

لوحة گچی - این لوحة منسوب به قرن ۶ و ۷ هجری است و به سه قسم تقسیم شده است:

صحنه بالا که مبارزة دوسوار نیزه بدست را نشان می دهد. کتبه کوفی که در زیر صحنه مزبور واقع است. نقش پائین که عبارت از یک ستاره چهارپر و اسلیمی های غالب است. این اسلیمی ها متداخل است و در سطح این قسمت بهن می شود و در عین اینکه ستاره و گل و برگ می سازد دو مرغابی را، که گردن آنها بهم می تابد، دربر می گیرد. اضافه بر قسمت پائین در قسمت بالا یک اسلیمی زیبا بیک برگ سه لبی

اربیک های روی گنبد مدرسه مادرشاه اصفهان مورخ ۱۱۴۵ - ۱۱۱۷ هجری که انتهای آنها دهن از دری می شود

و بستور سلطان محمد او لجاجیتو پادشاه مغول ساخته شده است . در زمینه کتیبه ها و لبه قوسهای این بنای عظیم نقوش اسلامی متنوعی با گنج بری القاء گردیده است . از جمله آن نقوش اسلامی های طوماری است که به چپ و راست خود می پیچد و در خت زندگی در وسط این خانه جا دارد که هیچ عابد ایرانی از مفهوم آن غافل نیست^{۴۸} .

مسجد گوهر شاد مشهد — این مسجد ، مورخ ۸۲۱ هجری ، با کاشی ها و موzaئیک های مرغوب و خوش نگ و کتیبه ها و نقوش زیبا مزین گردیده است . از جمله این نقوش اسلامی هایی است که با موzaئیک صورت گرفته و نمونه آن در دو گوش مجاور قوس ایوان بزرگ آن مسجد دیده می شود^{۵۱} .

مسجد کبود تبریز — در ضمن نقوش زیبای این مسجد ، مورخ ۸۷۰ هجری ، نیز اسلامی نقش مهمی دارد و از جمله آن اسلامی های ساقه های نازک و گل و برگ هایی است که شکل صلیب را نشان می دهد (شکل ۱۵) و می باید آنها را در زمرة اسلامی های توریقی بشمار آورد^{۵۳} .

اینکونه مجرایها می گوید : «خانه داخلی طبعاً قبله نماز گزار است . اما عابد حقیقی با خواندن بحاهائی که در آن خانه قرار گرفته روح خود را برای عبادت آماده می کند . گاهی نیز درخت زندگی در وسط این خانه جا دارد که هیچ عابد ایرانی کاشی های مینائی — نقش این کاشیها ، که منسوب به قرن هفتم هجری است ، اغلب ستاره شکل می باشد و در میان آنها گاهی یک صلیب قرار دارد (شکل ۱۴) .

در عده ای از ستاره ها اسلامی های طوماری ، که با ساقه های نازک و برگ های ریز صورت گرفته ، بچشم می خورد . در عده دیگر اسلامی های مجزای مارشکل دیده می شود . در بعضی گل و بتنه های نسبه طبیعی وجود دارد .

در بعضی دیگر ساقه های نازکی ، که می پیچد و هم را قطع می کند ، مشاهده می گردد . ساقه های اخیر ، بطور غیر متقاض ، در چپ و راست اسلامی های متنوع از جمله خرطوم فیلی یا دهن از دری را القاء می کند^{۴۹} .

مقبره سلطانیه — این مقبره در اوایل قرن هشتم هجری

قالیچه جا نمازی — این قالیچه منسوب به اواسط قرن دهم هجری و موجود در موزه هنری متropolitain امریکا است. در این قالیچه چهار نوع اسلیمی وجود دارد (شکل ۱۶) : اسلیمی توریقی که از ساقه‌ها و برگهای ریز در داخل یک طاق‌نما نقش شده است. اسلیمی ماری که به طور نسبت درشت در روی اسلیمی توریقی مزبور قرار داده شده است. اسلیمی طوماری که در روی یک‌نوار و طرفین طاق‌نمای مزبور صورت گرفته است.

اسلمی خرطوم فیلی یا دهن‌ازبری که در روی یک حاشیه نسبت عریض و پائین قالیچه مزبور القاء گردیده است.^{۵۳} یک قطعه متحمل — این متحمل بافت کاشان و منسوب به قرن دهم هجری و موجود در موزه یانگ سان فرانسیسکو است. بانو فیلیس اکرم‌مان درباره آن می‌گوید: «سبک اسلیمی و نقش مربوط به آن بیشتر در قالبی بافی بکار می‌رفت ولی در متحمل بافی نیز بخوبی مورد استعمال یافت. یکی از بهترین آثار موجود (لوحة ۱۴۹) یک نوع متحمل گلدار است که طرح آن بسیار بدغشهای زیر ظرفی (لوحة رنگین ح) شباختدارد اما ترنجهای کنگره‌دار و برگهای ظرف شاخه‌ها و برگهای دندانه‌دار تاک و سلسه گلهای زیبا و پرندگان دم بلند از مختصات قالی ابریشمی کاشان است. کاشان در بافت پارچه‌های ظرف خصوصاً متحمل شهرت فراوان دارد و این قطعه بخوبی علت این شهرت را نشان می‌دهد»^{۵۴}.

نقش اسلیمی در جلد کتاب نیز معمول بوده (شکل ۱۷) و می‌توان در این مورد بیک جلد ساخته مورخ ۹۸۸ و یک جلد مذهبی مورخ ۹۴۷ اشاره نمود.^{۵۵}

در چهل‌ستون اصفهان — در مورد اسلیمی روی درها می‌توان به کاخ چهل‌ستون، مربوط بدورة صفوی (۱۱۴۸-۹۰۷ ه.) اشاره نمود. پرسفسور پوپ در این مورد می‌گوید: «... دو در دیگر به نقش گلهای افسانه‌ای و پرندگان اختصاص دارند (لوحة ۱۵۷) این گلهای هر گز در روی زمین نشکفته‌اند محصول خیالی پخته و ظرف و متکی بسوابق قدیم است»^{۵۶}. در در مزبور اضافه بر اسلیمی متن که دارای ساقه باریک و برگهای کوچک می‌باشد و گلهای درشت، برای نشستن پرندگان، داده است، یک اسلیمی ظرف با برگهای نازک و دندانه‌دار القاء گردیده است.^{۵۷}

مدرسه مادرشاه اصفهان — در جوار اغلب کتبیه‌ها و سایر تربیتات این اثر تاریخی، (مورخ ۱۱۱۷-۱۱۲۵ ه.)، نقش اسلیمی نیز منظور شده است ولی مجلل ترین نقش را می‌باید در گنبد آن مشاهده نمود (شکل ۱۹). در سطح خارجی این گنبد ساقه‌های گیاهی استیلیزه و بدون پایه بدور خود می‌بیچد و شاخه‌ها می‌دهد و آن شاخه‌ها گاهی در بندها متصل و گاهی

مدخل جنوبی مسجد امام حسین تهران مورخ ۱۳۸۵ هجری که با ارسک مزین شده است

جدا می‌گردد و با هم را قطع می‌کند و بعضی به انتهای خرطوم فیلی یا دهن‌ازبری ختم می‌شود.^{۵۸} کاخ خورشید — این کاخ در سالهای آخر سلطنت نادرشاه افشار (۱۱۶۸-۱۱۵۵ ه.) در کلات خراسان ساخته شده است. در دور جرزها و دوره طاق‌نمایان آن نقش و نگارهای زیبا، چون گلستان و شاخ و برگ و بته، حجاری گردیده است. از جمله نقش گیاهی طرح اسلیمی است که در حاشیه جرزها اجرا شده و آن اسلیمی در چپ و راست می‌بیچد و برگهای پنج لبی می‌دهد. گوشهای مجاور قوس طاق‌نمایان نیز با اسلیمی مزین گردیده است.^{۵۹}

۴۸ — ایضاً ص ۸۲ .

۴۹ — ایضاً ص ۱۲۲ ، لوحة ۸۳ .

A. U. Pope, Persian Architecture, London, ۱۹۶۵, p. 146, No. 171, 172, 173.

Idem. Persian Architecture, p. 200, No. 265.

۵۰ — ۵۱ — ۵۲ — ۵۳ — ۵۴ — ۵۵ — ۵۶ — ۵۷ — ۵۸ — ۵۹

Idem. p. 204, 205, No. 273, 274, 276.

— ایضاً شاهکارهای هنر ایران، ص ۱۸۲ ، لوحة سوم رنگی.

— ایضاً شاهکارهای هنر ایران، ص ۲۰۰ ، لوحة ۱۴۹ .

— ایضاً شاهکارهای هنر ایران، ص ۱۸۶ ، لوحة ۱۴۱ .

— ایضاً ص ۲۰۸ .

— ایضاً ص ۱۵۶ .

A. U. Pope, Persian Architecture, p. 234,

No. 317.

۶۰ — باستان‌شناسی و هنر ایران، شماره چهارم پائیز و زمستان ۱۳۴۸ ، ص ۶۴ و ۶۶ ، نوشتۀ دکتر پرویز و رجاوند، تهران .

هنوز هنرمندان ایرانی به این عنصر تزیینی توجه داشته‌اند.

طرح اربیک و اسلامی در سایر کشورهای اسلامی .

قبة الصخره - این مسجد در سال ۷۱ هجری در بیت المقدس ساخته شده و در آن نقوش متعددی بکار رفته است . در بین این نقوش اسلامی‌های متقارن و حلقه شده‌ای (شکل ۲۱) جلب توجه می‌کند.^{۶۳}

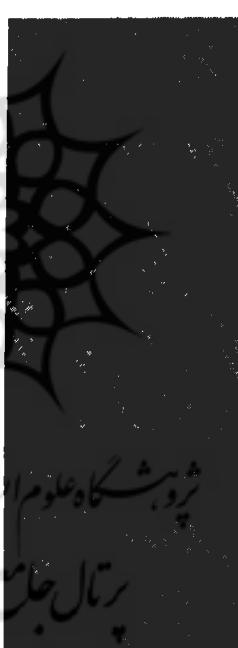
مسجد بزرگ دمشق - این مسجد در سال ۹۶ هجری ایجاد و موضوعات مختلف تزیینی در آن بکار رفته است . از جمله این تزیینات اسلامی‌هایی نازک توریقی است که زمینه کتبیه‌های بالای در را مزین می‌کند و دو اسلامی خرطوم فیلی یا دهن از دری است که در طرفین قوس مدخل مزبور زینت‌بخش شده و نشان می‌دهد که در سال ۱۳۸۵ هجری قمری (سال ساخت آن)

مسجد سپهسالار تهران - نقوش اسلامی در گنار سایر تزیینات این مسجد ، که در آخر قرن سیزدهم هجری ساخته شده است ، صورت گرفته و می‌توان در این مورد به مدخل غربی^{۶۴} ، محراب تالار جنوبی وايوانهای آن اشاره نمود .

مسجد امام حسین تهران - تزیینات جالب توجه این مسجد در مدخل جنوبی آن^{۶۵} اجرا شده است (شکل ۲۰) . از جمله این تزیینات اسلامی‌هایی نازک توریقی است که زمینه کتبیه‌های بالای در را مزین می‌کند و دو اسلامی خرطوم فیلی یا دهن از دری است که در طرفین قوس مدخل مزبور زینت‌بخش شده و نشان می‌دهد که در سال ۱۳۸۵ هجری قمری (سال ساخت آن)

دیواره مرمری مسجد قرطبة اسپانیا مربوط به دوره اموی (۱۳۳ - ۴۱ هجری) که با یک اربیک پرگار مزین شده است

اربیک‌های متقارن و حلقه شده قبة الصخره در بیت المقدس ،
مورخ ۷۱ هجری

یک جام از دوره عثمانی مورخ
قرن دهم هجری که با ارسیک
زینت داده شده است

به چپ و راست خود می‌بیچد و بعضی به برگههای سه‌لیبی منتهی
می‌شود و برخی با دوشاخک خود اسلامی خرطوم فیلی یا دهن
از دری را القاء می‌کند.^{۷۸}

دو جام از دوره عثمانی – داخل و خارج این دو جام
پایه‌دار با اسلامی طریف نقش شده است. در ساقه‌های اسلامی
ظرف اول، که مورخ ۹۱۵ هجری است، گلهای درشت و در
اسلامی حلقه شده ظرف دوم که مورخ ۹۵۱ هجری است (شکل
۲۳) برگهای بسیار ریز و دکمه‌هایی که احتمالاً گل است قرار
داده شده است.^{۷۹}

۶۱ – مجله هنر و مردم، شماره ۱۰۴، خرداد ۱۳۵۰، ص ۴۲،
شکل ۲۹. نوشتة نگارنده.

۶۲ – ایضاً مجله هنر و مردم، ص ۴۵، شکل ۳۱.

۶۳ – D.T. Rice, *L'art de l'Islam*, Paris, 1966, p. 12, No. 3, 4.

۶۴ – Idem. p. 14, 15, No. 7 et 8.

۶۵ – Idem. p. 34, No. 24, 25, 26.

۶۶ – راهنمای صنایع اسلامی، تالیف دکتر دیماوند، ترجمه دکتر
عبدالله فریار، تهران ۱۳۳۶، ص ۱۱۰ و شکل ۶۰.

۶۷ – هنر اسلامی تالیف پروفسور ارنست کونل، ترجمه مهندس
هوشنگ طاهری، ص ۲۴ و عکس ۸.

۶۸ – K. A. C. Creswelle, *The Muslim architecture of Egypt*, Oxford, 1951, p. 84, Fig. 39.

۶۹ – D. T. Rice, *L'art de l'Islam*, Paris, 1966, p. 197, No. 201, 202.

کاخ سامری – این کاخ در قرن سوم هجری ایجاد و در
سطوح گچی آن نقوش مختلفی بکار رفته که زیباترین آنها
برگهای مو حلقه شده و استیلیزه تشکیل می‌دهد.^{۸۰}

یک سر ستون سنگی در اسپانیا – این اثر هنری منسوب
به قرن سوم و چهارم هجری و مربوط به قصر باشکوه مدینه‌الزهرا
در شهر قرطبه است که در موزه متروپولیتن آمریکا بوده است.
در این سر ستون هرمی ساقه‌ها و برگهای استیلیزه در هم
می‌آمیزد و به چپ و راست، با آنهنگ ملایمی، متایل می‌گردند.
در این سر ستون برگهای سه‌لیبی دور و تزدیک می‌شود و طوری
قرار می‌گیرد که یک سطح مشبك به نظر بیننده می‌رسد.^{۸۱}

یکی از ارسیک‌های پرکار وزیبای اسپانیا در دیواره
مرمری محراب مسجد قرطبه مربوط به دوره اموی (۱۳۲
هجری) صورت گرفته است.^{۸۲} این دیواره مستطیل دو
قسمت است: متن وحاشیه. در حاشیه یک اسلامی چپ و راست
وجود دارد که در خمیدگی‌های طرفین خود برگهها
و خوشبهای متنوع می‌دهد.

در متن یک ساقه جشن می‌کند و در طرفین شاخه‌ها،
برگهای میوه‌ها و میوه‌ها می‌دهد و در هم می‌آمیزد و زمینه را
متقارناً پر می‌کند (شکل ۲۲).

مسجد الحاکم – این مسجد بین سالهای ۳۷۹ تا ۳۹۳ هجری در قاهره ایجاد و در استوکهای تریبیتی آن یک اسلامی
زیبا اجرا شده است. این اسلامی عبارت از یک ساقه استیلیزه
است که در طرفین خود متقارناً شاخه‌هایی می‌دهد. این شاخه‌ها

مدرسه عبدالعزیز خان – این بنا در تاریخ ۱۰۶۲ هجری در بخارا ساخته شده و در آن یک اسلیمی پر کار وزیبا گچ بری و رنگ آمیزی گردیده است (شکل ۲۴) . این اسلیمی با یک طاق نما و یک قاب مستطیل به سه قسمت شده است :

اول اسلیمی داخل طاق نما که به صورت یک درخت انبوه است و در چپ و راست شاخه ها و برگهای متداخل می دهد و با اشکال خرطوم فیلی انتهای خود می تواند در زمرة اسلیمی محراب کاشی کاشان و اسلیمی های دهن ازبری محسوب گردد.^{۷۰}

دوم دو اسلیمی متقارن که در طرفین رأس قوس طاق نما و تقریباً از همان مایه اسلیمی داخل است .

سوم حاشیه نسبه عریض اطراف قاب که ابتدا به کثیر الا ضلاعهای منتظم و مستطیل تقسیم و سپس در داخل و خارج آنها اسلیمی های دقیق و ظریف ایجاد شده است .^{۷۱}

یک مینیاتور از هند – در این مینیاتور، که مربوط به دوره امپراطوری مغل (۹۳۲ – ۱۲۷۴ ه.) است، شاهزاده خانمی در روی تختی دراز گشیده و پنج نفر زن در اطراف او هستند . منظره ایوان و بالای آن و همچنین روتختی وبالش او با چهار نوع اسلیمی توریقی مزین شده است .^{۷۲}

نتیجه :

۱ - طرح اربیک و اسلیمی توسط اعراب یا مسلمانان ابداع نشده بلکه پیش از ظهور اسلام نیز مورد استعمال بوده ولی چون در دوران اسلامی تحول یافته و زیاد بکار رفته صفت عربی و اسلامی بخود گرفته است .

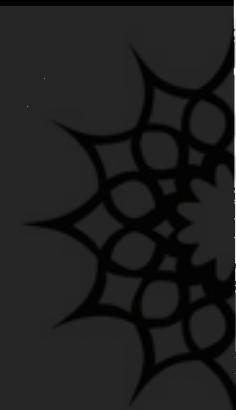
۲ - طرح اربیک و اسلیمی اغلب گیاهی و گاهی جانوری است و نشان می دهد که بشر از آنچه طبیعت در اطراف قرار داده اقتباس کرده ولی در عناصر طبیعی تصرف نموده و آنها را بصورت استیلیزه درآورده است . بنابراین این طرح مولود منطقه خاص و محصول فکر قوم مخصوصی نیست و ساکنین مناطق مختلف می توانسته اند از شرایط محیط خود الهام گیرند .

۳ - طرح اربیک و اسلیمی با پیچ و خم خود خطوط عمودی و افقی حاشیه ها و صفحات تریکنی را متعادل و درین کل و اجزاء هم آهنگی ایجاد می کند یعنی بهزیائی و خطوط آن وارد است .

۴ - طرح اربیک و اسلیمی احتمالاً منشأ مذهبی داشته و در آن جانوران و گیاهان مورد احترام منظور شده است زیرا برخی از جانوران ، از جمله هار ، و بعضی گیاهان ، از جمله انجیر ، در مصر باستان مقدس بوده است .^{۷۳}

در ایران باستان نیز انار مظهر برگت و حاصلخیزی بوده^{۷۴} و اسلیمی عدمای از محرابهای ایرانی ، بر طبق نظر پرسور پوب امریکائی ، از درخت زندگی الهام یافته است .^{۷۵}

یک طاق نمای گچ کاری شده از مدرسه عبدالعزیز خان مورخ ۱۰۶۳ هجری که با اربیک های پر کار و دقیق مزین است

- ۷۰ - اینیه و آثار تاریخی اسلام در اتحاد شوروی ، مؤسسه روحانی مسلمانان آسیای میانه و کازاخستان - تاشکند ، نمره ۹۷ .
- ۷۱ - W. G. Archer, Indian miniature, London, 1970, PL. 97.
- ۷۲ - تاریخ تمدن ویل دورافت ، بخش اول ، ترجمه احمد آرام ، تهران ۱۳۴۳ ، ص ۳۰۰ .
- ۷۳ - هنر ایران در دوران پارتی و ساسانی ، تألیف رمان گیرشمن ، ترجمه دکتر بهرام فرهوشی ، تهران ، ۱۳۵۰ ، ص ۱۸۹ .
- ۷۴ - به رفرانس ۴۸ مراجعه شود .